

Иоан, Димитри и Ирина можеха да станат приятни другари. Особено Иоан бе мило дете, с кротък взор и необичайна за възрастта си мъдрост. Димитри бе палав и вятърничав, но извънредно красив. Може би по-красива от него бе само малката му сестра Ирина, която вече правеше впечатление с големите си очи и буйни, тъмни коси.

Мария намери у новите си роднини топъл и непринуден прием. Затова, когато настана часа на раздялата, скръбта ѝ не беше тъй непоносима, както ѝ се струваше в Търнов. Облечена в светложълта атлазена руба, везана с бисери, с малка алмазена диадема нъ тъмните коси, тя стоеше чинно изправена пред годишника си, в кръглата приемна на Мелнишкото кале, когато Иоан Асен, седнал връз деспотския престол на Слав, протегна ръка със златната писалка, която натопи в бързо поднесения му от писец Недко киновар. За миг той погледна дъщеря си, помъчи се а лека усмивка да смегчи болката на жертвата. И смело сложи подписа си. След него на престола седна кир Тодор, облечен в пурпурна императорска одежда, с искряща диадема на челото.

Двама войводи коленичиха и понесоха пред взора му двете копия на договора, разгърнати връз Евангелието. Без колебание, кир Тодор сложи подписа си под този на българския цар.

Екнаха възторжени викове. Приятелството между Епир и България бе сключено. Двамата императори се прегърнаха и целунаха три пъти, с бавно, тържествено движение. В общото вълнение малката невеста успя незабелязано да изстрие сълзата, която предателски бе изникнала на окото ѝ. Затова, когато баща ѝ приближи към нея и я попита довольна ли е, тя можа да му отвърне с радостна усмивка, че е благодарна от съдбата си. Кир Мануил се поклони и целуна ръка на високия си тъст, като се усмихваше с угодливо подбострастие. Иоан Асен подаде всекиму ръка, потупа по рамото, младия епирски наследник Иоан и братчето му Димитри, погали по хубавата коса малката Ирина, забелязва че някога ще стане голяма красавица и едва ^{достойн}лице могат да ѝ намерят